

Overstud af 146,000 Kr. skyldes en almindelig gennemgaaende Forhøjelse paa Manufakturpositionerne, eller at det særlig endogaa skulde skyldes Forhøjelser paa almindelige Forbrugsvarer, der henhøre under denne Kategori. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at alene den Forandring, der har fundet Sted paa de to gamle Toldpositioner 153 og 154 — det er Høflilke og Halvfilke — disse Forhøjelser betinge en Merindtægt af 152,000 Kr., altsaa med andre Ord: alene Toldforhøjelsen paa disse to ubetingede Indsatsvarer er mere end hele Toldforhøjelsen paa Manufakturpositionen. Denne Anklage mod Manufaktur-toldpositionerne, at de betingede en Forbyrning af Arbejdet, den passer ikke; det vil endogaa let ses, at for nogle af de almindeligste Grupper af Manufakturvarer har Lovforslaget ret betydelige Nedsættelser, det gælder f. Eks. om farvede og trykte Bomuldsvarer; der er den nuværende Told 32 Stilling, altsaa omtrent 66 Ore, og Lovforslagets Told er 42 Ore, altsaa Tolden paa denne ganske almindelige Forbrugsartikel er nedsat med omtrent $\frac{1}{3}$. Der er en anden Position, nemlig 148 i vor nuværende Toldblov, hvor Tolden for flersfarvede Bomuldsvarer — ikke dem, der ere trykte, men som i Vævningen ere flersfarvede — som ogsaa ere almindelige Brugs-genstande, saasom strikede Forklæder, ogsaa er foreslaaet nedsat; Tolden er nu 24 Stilling eller 50 Ore, men efter Lovforslaget 42 Ore. Jeg nævner det kun som Eksempler paa, at der i Lovforslaget er Nedsættelser paa Manufakturvarer til almindeligt Forbrug og at de paa ingen Maade kunne siges hverken at være nogen gennemgaaende Forhøjelse paa Manufakturvarerpositionen, eller langt mindre, at det kan siges, at de af mig foreslaaede Positioner hvile særlig paa de almindelige Forbrugsartikler. Jeg skal hertil føje det, at jeg antager, at det, der hører er faldet Folk i Djæne, er Tolden paa alminde-

der vil kunne finde, hvis man lægger Vægt derpaa, hderlige Nedsættelser Sted paa andre Punkter, uden at dette paa noget Punkt vil faa nogen særdeles finansiel Betydning. Det var de Bemærkninger med Hensyn til Manufaktur-tolden, som jeg vil indskrænke mig til.

Sarald Hansen: I mine Udtalelser om Bibeholdelsen af Tolden paa Stentul gif jeg ganske vist ud fra en Forudsætning, der var forskellig fra den, som den ærede Finansminister gif ud fra, idet jeg nemlig antog det som givet, at der i Frihavnen ikke vilde, med Udset til at kunne bestaa i nogen længere Tid, drives nogen Industri alene med Afsetning til Udlandet for Dje. Da vi her i Landet favne billige Raaprodukter, billig Arbejds-kraft og billig Bevægkraft, ser jeg ikke, hvilket Udland der skulde kunne finde Fornøjelse ved at lade sig forsyne med Industriprodukter fra os. Der har i al den Tid, der har været Tale om Frihavn, ikke kunne paavises et eneste Omne, der egnede sig til Produktion alene til Udlandet. Derimod er det ikke umuligt, at der kunde finde Industrier Sted med blandede Afsetningsforhold for Dje, altsaa Produkter, som skulde sælges dels i Toldindland, dels i Toldudland; men drejer det sig i saa Fald om Artikler, som for Øjeblikket ingen Told svare i Indlandet, vil den højtærede Finansminister forbyde Indførelsen deraf. Drejer det sig derimod om Artikler, som ere belagte med Indførselstold, vil en Industri dermed i Frihavnen ikke kunne bestaa, fordi den ikke vil kunne hamle op med den Industri af samme Art, der drives i Toldterritoriet. Her have vi altsaa disse 3 Kategorier af Industrivirkomheder, der alle 3 ville blive udelukkede af de af mig nævnte Grunde, ganske vist ikke formelt men reelt, saaledes at jeg formelt er fuldstændig enig med den højtærede Finansminister i, at hvis der kan findes en Industri, som kan arbejde udelukkende med Udlandet for Dje, kan denne